

Tij en Ik

In deze rubriek interviewen we twee mensen die een familiale of vriendschappelijke band met elkaar hebben – of anderszins op elkaar betrokken zijn. Wilt u meedoen aan deze rubriek of wilt u andere mensen opgeven? Mail naar: visie@eo.nl

Reni en Elisa Krijgsman zijn al 25 jaar getrouwd. Het zangduo uit Ede vult elkaar op en naast het podium goed aan. En dat is hard nodig, erkennen ze. “Als ik in de vrouwenstress schiet, brengt Elisa mij helemaal tot rust door zelf kalm te blijven.”

‘Waarschijnlijk wordt hij ooit met dat buideltasje opgebaard’

Reni (45): “We hadden nooit gedacht dat we samen muziek zouden maken. Elisa hield van jazz en fusion – voor mij ingewikkelde muziek – terwijl ik naar Elly & Rikkert en Kinderen Voor Kinderen luisterde. In onze vrije tijd maken we trouwens nooit muziek samen. Omdat muziek Elisa’s werk is, speelt hij ter ontspanning liever een potje voetbal op de computer.”

Elisa is een dromer en hij praat makkelijk over z’n gevoelens. Dat is voor mij echt een leerschool geweest. Elisa is van nature meer pessimistisch ingesteld, ik ben de optimist. Vroeger vond-ie mij té optimistisch, op het naïeve af: ‘Jij denkt altijd dat alles goed komt.’ Maar hij vult me ook aan: als ik in de vrouwenstress schiet, kan hij mij helemaal rustig maken door zelf kalm te blijven. En hij helpt mij om groter te dromen. Zonder hem was onze dvd er bijvoorbeeld nooit gekomen.

Ik ben heel gestructureerd en regel het zakelijke gedeelte van ons werk, terwijl Elisa een artistiekeling is. Hij kan zomaar mailen: Bedankt voor de uitnodiging, maar we kunnen komen. Dan vergeet-ie het woordje ‘niet’. Wat veel irritaties opleverde toen we net getrouwd waren, was dat hij zei dat hij me hoorde, terwijl hij met zijn gedachten heel ergens anders was. En vervolgens beweren dat ik het niet heb gezegd, haha! Het boek *Vijf talen van de liefde* heeft ons enorm geholpen. Dienen is mijn liefdes-taal, dus als ik na een lange dag werken thuiskwam in een rommelig huis, ging ik gelijk opruimen, met m’n jas nog aan. Elisa wilde dan juist zijn verhaal kwijt, even praten.

Elisa heeft altijd z’n buideltasje om. Daar zitten z’n sleutels, rijbewijs en portemonnee in. Laatst graptten we dat hij waarschijnlijk ooit mét dat ding om opgebaard zal worden. Op het podium moet-ie wel af, dat vind ik niet staan.”

Elisa (47): “Reni is heel attent. Ze kan op een natuurlijke manier de leiding nemen. Ik ben een gevoelsmens, zij een pragmaticus; rood is bij haar rood, bij mij is het een kleur met roodtinten met daarin een beetje blauw. Ook wat betreft onze bediening merk je dat verschil. Reni schrijft over heel concrete situaties in het leven, terwijl ik het liever wat voorzichtiger formuleer, poëtischer misschien.”

In de beginjaren van ons huwelijk liet ik wat makkelijk over me heen lopen. Sinds ik besloot dat ik ook een mening heb, hebben we aardig wat ruzie gehad. Gelukkig hebben we daarmee leren dealen. Reni kan goed relativeren. Daarmee helpt ze mij, bijvoorbeeld als ik opzie tegen het opnemen van een Opwekking-cd – altijd weer spannend. Als Reni soms een beetje uit haar hum is, is ze wat afstandelijker en in zichzelf gekeerd. Dat is vooral rondom een optreden lastig, al ben ik de enige die dat zal merken. Omdat ik een gevoelsmens ben, heb ik er veel meer last van als de sfeer niet goed is, dus ik zal ook degene zijn die er iets aan wil doen. Maar de momenten van irritatie voor een optreden zijn op één hand te tellen.

Mijn chaotische aard is best een frustratiepuntje geweest. Vroeger dacht ik dat het bij mijn taak als priester van het gezin hoorde om een sterke leider te zijn die alles overziet, die stipt en besluitvaardig is. Ik ben inmiddels wel de geüpgradede versie van wie ik toen was, maar voor de rest heb ik leren accepteren dat sommige dingen er gewoon niet in zitten. Ik zal nooit goed primair kunnen reageren, ik ben secundair ingesteld.”

‘Rood is bij haar rood, bij mij is het een kleur met roodtinten’